

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltoft 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: **24 FEB. 2006**

J.nr.: 2005-3180-618
Sagsbehandler: LY3
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 14

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 431
Offentligt

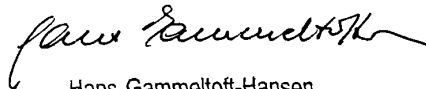
+ rapporter

Vedrørende inspektion af detentionen i Nyborg

Hermed sender jeg et eksemplar af endelig rapport af dags dato vedrørende inspektion den 13. oktober 2005 af detentionen i Nyborg.

Med henblik på muligheden for at mangfoldiggøre rapporten vedlægger jeg desuden en uhæftet kopi af rapporten.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

Gammeltorv den 24 FEB. 2006
Journalnr. 2005-3180-618 LY

Folketingets Ombudsmand – Gammeltorv 22 – 1457 København K

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionen	2
2.	Rapportgennemgang.....	4
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse	6
2.1.1.	Politi-loven	6
2.1.2.	Detentionsbekendtgørelsen	7
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentions- anbringelse, statistik mv.	8
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen	11
2.4.	Lægeundersøgelse	13
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge	15
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn.....	18
2.5.	Oplysninger fra Kriminalregisteret	19
2.6.	Fremstilling og visitation mv.	21
2.6.1.	Fremstilling	21
2.6.2.	Visitation mv.....	22
2.7.	Tilsyn.....	25
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)	28
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen.....	30
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn	30
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn	31
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn.....	32
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn	32
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn.....	33
2.8.	Løsladelsestidspunktet	34
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.....	34
3.	Opfølgning	35
4.	Underretning.....	35

Den 13. oktober 2005 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere en inspektion af detentionen på Nyborg Politigård. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Politimesteren i Nyborg og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at komme med eventuelle yderligere bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Ved brev af 18. januar 2006 har Politimesteren i Nyborg fremsendt en enkelt sådan bemærkning som er indarbejdet i rapporten. Justitsministeriet har ikke fremsendt bemærkninger til den foreløbige rapport.

1. Detentionen

Stationens to detentionslokaler er beliggende i politistationens underetage.

Indgang til detentionen sker normalt via en indgang hvortil der er direkte adgang for politiets patruljevogne. Indgang sker ad en udvendig trappe. Af og til benyttes en anden indgang med direkte adgang fra indkørslen til underetagen via en udvendig trappe. Det så umiddelbart ikke ud til at uvedkommende kunne overvære indbringelsen af anholdte ved disse indgange.

Jeg går ud fra at indbringelserne normalt kan ske med den fornødne diskretion.

Visitationsskranken er placeret umiddelbart inden for hovedindgangen. I skranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, "Hvor går du hen, når du går ud?".

I samme lokale er der to aflåselige, nummererede skabe til opbevaring af de tilbageholdtes genstande.

I visitationslokalet er der en trappe til underetagen.

I underetagen er der fra et forrum adgang til to ens detentionslokaler som ligger ved siden af hinanden. Lokalerne er på ca. 7 m² hver. Fra forrummet er der endvidere direkte adgang til et toiletrum til brug for de detentionsanbragte.

I hvert detentionslokale er der et vinduesparti mod loftet med dobbeltvindue og sprosser ud mod gården og en stor, matteret plexiglasrude monteret på en træramme ind mod detentionslokalet. Der er ingen fremspring på vinduesrammens indvendige side som det vil være muligt at fæstne noget til og hængslerne er afrundede. Der er lås på dobbeltvinduet og plexiglasruden, således at det er muligt ved åbning af begge vinduer at sørge for god udluftning af rummene. Væggene, dørene og karmene er lyse, og cementgulvene er malet grå. Der var ikke ridser/skrammer på vægge, loft, døre eller gulv. Der var ingen fremspring eller løse skruer.

Dørene åbner udad og der er indkig som på den udvendige side er dækket af en flytbar klap. Glasset i indkigshullet til det ene lokale var noget tilsmudset, men det var dog muligt at se ind.

Der lå på tidspunktet for inspektionen en madras på gulvet i hvert lokale. I det ene lokale var der en misfarvning af gulvet. Politimesteren har oplyst at der er tale om en misfarvning i malingen på gulvet i detentionslokalet. Madrasserne i lokalerne er beklædt med vaskbar vinyl.

I hvert lokale er der et gulvafløb med rist. I loftet er der to udluftningsriste og en indbygget lampe. Lokalerne opvarmes ved gulvvarme.

På væggen ved siden af døren er der en kaldeknop med forbindelse til den vagthavende. Der er endvidere en højttaler således at den vagthavende kan kommunikere med den detentionsanbragte. I loftet er der indbygget udstyr til tv-overvågning.

De tekniske installationer i begge lokaler blev afprøvet. Både kamerabillederne og lyden var gode i begge lokaler.

De fysiske forhold i detentionen på Nyborg Politigård er efter min opfattelse tilfredsstillende. Der var endvidere – bortset fra indkigshul som ovenfor nævnt – generelt rent og pænt i detentionen.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 5. september 2005. Jeg modtog herefter ved inspektionens afslutning detentionsrapporter mv. vedrørende 10 tilfælde af anbringelse i detentionen. Anbringelserne fandt sted i perioden fra den 3. maj til den 14. august 2005.

Der har på to datoer i den ovenfor nævnte periode (3. maj til 14. august 2005) som min undersøgelse af detentionsrapporter angår, været tale om mere end én anbringelse i detentionen. Den 8. maj 2005 var der således tale om tre detentionsanbringelser. Pga. en detentionsanbringelse den 7. maj 2005 sent på aftenen var der natten mellem den 7. og 8. maj anbragt tre personer i detentionen samtidig (i ca. 5 timer). Det fremgår af detentionsrapporterne at der for alles vedkommende er gennemført tilsyn såvel ved fremmøde som elektronisk. Den 14. maj 2005 var der også tale om tre detentionsanbringelser, men der var kun anbragt to personer i detentionen samtidig (i ca. 8 timer).

Som ovenfor anført er der to detentionslokaler på Nyborg Politigård. Jeg beder derfor politimesteren oplyse, hvor de personer, der var detentionsanbragt natten mellem den 7. og 8. maj 2005, var anbragt.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anholdelsen af den detentionsanbragte og – i det omfang der er forvekslingsmuligheder – tillige med tidspunktet herfor. I ét enkelt tilfælde er tidspunktet for anholdelsen af to detentionsanbragte sammenfaldende. Her er tillige angivet tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse.

Der er i alle tilfælde tale om indsættelse i detention i henhold til lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed, nærmere bestemt lovens § 11, stk. 4, om frihedsberøvelse med henblik på indsættelse i detention (jf. også Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse og Rigspolitechefens kundgørelse II, nr. 55, af 27. juni 2001 om detentionsanbringelse af berusede personer).

Med vedtagelsen af den ovennævnte lov – politiloven – som trådte i kraft den 1. august 2004, og med udstedelsen af den ovennævnte bekendtgørelse er der gennemført nye regler om anbringelse i detention. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 16. oktober 2004.

Yderligere regler om detentionsanbringelse er fastsat i den kundgørelse fra Rigspolitechefen som ligeledes er nævnt ovenfor. Detentionskundgørelsen der trådte i kraft den 1. august 2001 forud for bekendtgørelsen om samme emne – og som indeholder de mest detaljerede regler om detentionsanbringelse – er stadig gældende.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

2.1.1. Politiloven

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af en person ”der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler, og som træffes under forhold, der indebærer fare for den pågældende selv eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed.”

Er der mistanke om at personen er syg eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang, skal den pågældende straks undersøges af en læge.

Hvis mindre indgribende midler ikke er tilstrækkelige for at afværge faren for den pågældende eller andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed, kan politiet efter lovens § 11, stk. 4, frihedsberøve den berusede med henblik på

- at bringe den berusede hjem
- overgive den berusede til andre der på forsvarlig måde kan tage sig af vedkommende
- indbringe den berusede til hospital, forsorghjem eller lignende eller
- indsætte vedkommende i detention.

Frihedsberøvelsen skal efter § 11, stk. 4, være så kortvarig og skånsom som mulig.

Politiloven indeholder i § 12 særlige regler om detentionsanbringelse af børn. Efter § 12, stk. 1, gælder der et ubetinget forbud mod at anbringe berusede børn under 12 år i detention. Er barnet under 15 år, må det kun anbringes i detentionen hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforvarlig som følge af barnets adfærd (§ 12, stk. 2). En eventuel detentionsanbringelse må endvidere som altovervejende hovedregel ikke vare mere end 4 timer. Der er endvidere i § 12 særlige regler om lægetilsyn og om underretning af forældrene eller de

sociale myndigheder. I henhold til lovens § 12, stk. 4, skal politiet således ved detentionsanbringelse af unge mellem 15 og til og med 17 år rette henvendelse til hjemmet med henblik på at underrette om detentionsanbringelsen, således som det er sket i nedenstående tilfælde:

I et tilfælde skete der anholdelse af en 17-årig. I rubrikken "årsag" er noteret "Strfl. § 121". Pågældende er anholdt den 14. maj 2005 kl. 00.41 og endeligt anbragt i detentionen kl. 02.15. I rubrikken "Evt. værge" er noteret faderens navn og telefonnummer. Nederst på rapportens side 2 til notater om tilsyn er noteret, at det er aftalt med den frihedsberøvedes fader at denne ringes op forinden afhøringen af den 17-årige, idet faderen gerne vil overvære afhøringen. Endvidere er faderens mobilnummer noteret.

2.1.2. Detentionsbekendtgørelsen

Justitsministeriets bekendtgørelse om detentionsanbringelse (988/2004) indeholder dels regler svarende til politilovens regler, jf. gennemgangen heraf ovenfor, dels regler som på tidspunktet for bekendtgørelsens udstedelse, (også) var indeholdt i Rigspoliti- og Rigsrettschefens kundtgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte), og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og er som allerede nævnt i vidt omfang sammenfaldende med reglerne i Rigspoliti- og Rigsrettschefens kundtgørelse. De nærmere regler i bekendtgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Efter § 22, stk. 1, i Rigspolitechefens kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer skal alle punkter i detentionsrapporten (kundgørelsens bilag 1 som er Rigspolitechefens blanket P152) udfyldes. Anvendelsen af denne blanket er ikke obligatorisk, men eventuelt anvendte lokale blanketter skal indeholde de oplysninger der er angivet i bilag 1 (detentionsrapporten), jf. Rigspolitechefens følgeskrivelse af 28. juni 2001 hvormed detentionskundgørelsen blev udsendt til samtlige politimestre i landet og Politidirektøren i København.

Rigspolitechefens blanket P152 forudsætter afgivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger. Blanketten indeholder bl.a. felter til angivelse af generalia for den anholdte. Desuden er der felter til angivelse af dato og klokkeslæt for henholdsvis anholdelsen, indbringelsen til politistationen, fremstillingen for vagthavende, vejledning om retten til at få kontakt med pårørende eller arbejdsgiver, visitationen, anbringelsen i detentionen (såvel foreløbig som endelig anbringelse), lægetilkald, lægetilsyn, løsladelsen og udlevering af eventuelle tilbageholdte effekter.

Blanketten indeholder endvidere rubrikker til afkrydsning af om vedkommende er indsat i detentionen, overgivet til andre (f.eks. bragt hjem), indbragt til hospital eller til forsorgshjem eller lignende. Der er endvidere et felt til afkrydsning af at der er indhentet udskrift fra Kriminalregisteret, og det er i parentes angivet at udskriften skal vedlægges. Desuden er der felter til afkrydsning af om den tilbageholdte efter vagthavendes vurdering er påvirket af alkohol, og i givet fald i hvilken grad, eller af andre berusede og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika), og til angivelse af andre forhold (skader, spor). Videre er der felter til afkrydsning af om der er sket visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 3 eller stk. 4 (svarende til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3), og til angivelse af hvem der har foretaget visitationen, og om der er frataget effekter (f.eks. penge eller værdigenstande). Der er yderligere felter til notering af lægens bemærkninger, til oplysning om hvorvidt (og af hvem) den tilbageholdte

har fået udleveret pjecen "Hvor går du hen, når du går ud?" eller en lokalt udarbejdet blanket/pjece om klageadgang, muligheden for skriftlig begrundelse for detentionsanbringelsen og muligheden for alkoholfvænnning og -behandling, til oplysning om hvem der udleverede tilbageholdte effekter, og til den tilbageholdtes kvittering herfor. Endelig er der et felt til bemærkninger såfremt den pågældende ikke ønskede at kvittere.

På bagsiden af blanketten er der felter til notering af dato og klokkeslæt for tilsyn, navn på den der udfører tilsyn, og til bemærkninger i forbindelse hermed. Oven over felterne er det anført at det ved angivelse af enten et F eller et E ud for hvert tilsyn skal markeres om der er tale om et tilsyn ved fremmøde eller om et elektronisk tilsyn. Hvis der er tale om et skærpet tilsyn, skal det markeres ved et S.

Nyborg Politi anvender Rigspolitechefens blanket P152, dog således at blanketens felter til udfyldelse af journalnummer og dato i 8 ud af de 10 rapporter er kopieret eller printet ud med samme journalnummer og dato. Disse oplysninger er herefter på 7 af de 8 rapporter streget over, hvorefter det korrekte journalnummer i 6 tilfælde og den korrekte dato i 4 tilfælde er påført i hånden. I 2 tilfælde, begge vedrørende anholdelser den 8. maj 2005 kl. 01.39, er der i hånden tilføjet en forkert dato "7/5-2005". I et enkelt tilfælde er det "fortrykte" journalnummer og den "fortrykte" dato streget ud, men der er ikke tilføjet noget andet i stedet. I et andet tilfælde, vedrørende anholdelse den 3. maj 2005 kl. 08.50, er det "fortrykte" journalnummer og den "fortrykte" dato ikke streget ud, og der er ikke skrevet noget til i hånden. Rapporten har således ikke noget eget journalnummer og fremstår som værende af 2. april 2005 uanset at anholdelsen som anført skete den 3. maj 2005. Endelig er der to rapporter uden "fortrykt" journalnummer og dato, begge med håndskrevet korrekt dato og journalnummer.

Efter min opfattelse er det ikke hensigtsmæssigt at anvende blanketter med "fortrykt" journalnummer og dato som vedrører andre personer og hændelser

end den relevante, idet dette vil kunne give risiko for forvekslinger. Jeg kan endvidere konstatere at der i fire ud af ti rapporter er ingen eller forkert datoangivelse og at to ud af ti rapporter ikke er påført noget eget journalnummer. Jeg går i øvrigt ud fra at der fremover vil være større opmærksomhed ved udfyldelse af disse rubrikker.

Det fremgår som nævnt af § 22, stk. 1, i detentionskundgørelsen at alle punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. I ingen af de 10 detentionsrapporter er der fuldt ud forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1.

På baggrund af Folketingets Ombudsmands inspektioner af politikredsens detentioner har Rigspolitechefen i en rundskrivelse af 15. januar 2003 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre indskærpet vigtigheden af at bestemmelserne i kundgørelsen følges, herunder at samtlige punkter anført i detentionsblanketten udfyldes.

Det er beklageligt at der i intet tilfælde fuldt ud er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1, og det på trods af Rigspolitechefens indskærpelse. Jeg går ud fra at politimesteren vil gøre de relevante medarbejdere bekendt med det som jeg har anført, men jeg foretager mig i øvrigt ikke mere på dette punkt.

Af Politiets Statistik for 2004 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår at der i 2004 var 46 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Nyborg politikreds. Det fremgår endvidere at ingen personer blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 4 blev indbragt til sygehuset, og at 6 personer blev bragt til hjemmet. For 2003 var tallene henholdsvis 47 detentionsanbringelser, ingen blev bragt til forsorgshjem, 1 blev indbragt til sygehuset og 1 blev bragt til hjemmet.

I Rigspolicehufens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen er det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. Det er endvidere bl.a. anført at politikredsene mere generelt bør undersøge om der i den enkelte kreds findes forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Jeg går på denne baggrund ud fra at der har været foretaget en undersøgelse af om der i politikredsen er forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kunne tage sig af berusede personer. I fortsættelse af det under inspektionen oplyste beder jeg politimesteren om (skriftligt) at oplyse nærmere om resultatet af denne undersøgelse.

Jeg går endvidere ud fra at berusere så vidt muligt køres hjem, og at Nyborg Politi således er opmærksom på det der er angivet i Rigspolicehufens følgebrev af 28. juni 2001 om at politiet under de angivne forudsætninger i stigende omfang skal bringe berusere hjem.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Reglerne om detentionsanbringelse findes i politiloven – under kapitlet ”Svage og udsat-

te persongrupper"; mere specifikt i lovens § 11 (og § 12 der indeholder regler om politiets håndtering af berusede børn). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

I ét tilfælde er pågældende anholdt den 7. maj 2005 kl. 22.30 og indbragt på politigården kl. 22.50. Han er fremstillet for vagthavende 22.55, som vurderede at han var påvirket af alkohol i middel grad og havde ridser i ansigtet. Umiddelbart herefter, kl. 22.59, blev pågældende anbragt foreløbigt i venterum. Det fremgår af lægeerklæringen at lægeundersøgelsen af pågældende blev foretaget på Sygehus Fyn Nyborg, kl. 23.25. Jeg må forstå at anbringelsen i venterum er sket ganske kortvarigt indtil transporten af anholdte til skadestuen på Sygehus Fyn Nyborg, kunne iværksættes. Ved tilbagekomst fra skadestuen er der sket endelig detentionsanbringelse. Jeg har herefter lagt til grund at der for så vidt angår opholdet i venterummet reelt er tale om en foreløbig detentionsanbringelse og anbringelsen indgår derfor i sin helhed i min undersøgelse.

I 8 ud af de 10 tilfælde som indgår i min undersøgelse, fremgår det af anholdelsesårsagen at den tilbageholdte var beruset. I alle 10 tilfælde fremgår det af detentionsrapporten som helhed at den tilbageholdte var beruset/påvirket.

Det fremgår af detentionsrapporterne at der i alle tilfælde har været tale om påvirkethed af alkohol, i to tilfælde kombineret med andre berusende eller bedøvende midler. I det ene kombinationstilfælde er det under "lægens bemærkninger" anført at alkohol er indtaget sammen med benzodinpiller, i det andet tilfælde er det afkrydset at der var tale om påvirkethed af andet berusende eller bedøvende middel, men det fremgår ikke hvilket der var tale om. I ni tilfælde er graden af alkoholpåvirkethed anført, i det sidste tilfælde er det afkrydset at tilbageholdte er påvirket af alkohol, men graden er ikke angivet. Det fremgår imidlertid af lægeerklæringen at pågældendes promille var 2,28.

Af de 9 detentionsanbragte hvor graden af alkoholpåvirkethed er angivet har 4 været påvirket i middel grad, 1 i middel til svær grad og 4 i svær grad, herunder de 2 som tillige var påvirkede af andre berusende eller bedøvende midler. For så vidt angår det ene tilfælde, hvor graden af alkoholpåvirkethed ikke var angivet, var pågældendes promille som ovenfor anført 2,28 og pågældende må derfor også betragtes som værende alkoholpåvirket i svær grad.

Jeg har ikke grundlag for en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2 (kundgørelsens § 1, stk. 3) hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkethed i de 9 tilfælde med (bl.a.) alkoholpåvirkning og om promillen i det sidste tilfælde, går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle tilfælde.

Jeg lægger herefter til grund at alle 10 anbringelser har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet "hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge").

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden "endelig" anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1 foretages enten ved tilkald af læge, ved undersøgelse på skadestue eller ved tilkald af vagtlæge, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 14, stk. 3. Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitechefen, jf. samme bestemmelses 2. pkt. og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit).

I alle tilfælde fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, og hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). I alle 10 tilfælde har jeg modtaget lægeerklæring i sagen. I alle tilfældene er angivet lægens navn. Lægetilsynet er i de 10 tilfælde sket ved 6 forskellige læger.

Under inspektionen blev det oplyst at Nyborg Politi har en aftale med læger fra Odense om tilsyn med detentionsanbragte. På nuværende tidspunkt deltager flere læger i ordningen, men vagtlæger anvendes dog fortsat i nogle tilfælde.

Som det fremgår af detentionskundgørelsens § 14, stk. 3, 2. pkt., og Rigspolitechefens følgebrev af 28. juni 2001 (pkt. 3, 2. afsnit), er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

I 8 ud af 10 tilfælde er lægeerklæringerne afgivet på blanket P153. I ét ud af de 8 tilfælde er blankettens rubrikker ikke udfyldt. I rubrikken "Fra politiet oplyses, eventuelle relevante oplysninger" er det imidlertid bl.a. anført at pågældende er egnet til ophold i detentionen efterfulgt af lægens stempel og underskrift. Jeg lægger derfor til grund at der er tale om lægens skriftlige bemærkninger til sagen.

I 2 tilfælde har lægen afgivet skriftlige bemærkninger med håndskrift nederst på en udskrift fra Kriminalregisteret. Det fremgår af det af lægen anførte at undersøgelse i det ene tilfælde er gennemført den 14. maj 2005 kl. 02.00 og i

det andet tilfælde er undersøgelse gennemført samme dato kl. 02.15. Bemærkningerne i begge tilfælde er angivet efter samme "skema": Lægen har indledningsvist beskrevet de oplysninger de pågældende har givet om eventuelle sygdomme og medicinforbrug, samt om eventuelt alkohol eller narkomisbrug. De pågældendes objektive tilstand er beskrevet, herunder om pågældende er vågen og orienteret. Endvidere er der bemærkning om puls, respiration, pupiller og alkoholpromille. Endelig har lægen i begge tilfælde konkluderet at undersøgtes tilstand ikke er behandlingskrævende.

Jeg går – også på baggrund af at der er tale om to undersøgelser med 15 minutters mellemrum – ud fra at der er tale om en enkeltstående afvigelse. Jeg har bemærket at lægens bemærkninger er skrevet efter samme "skabelon" og at bemærkningerne indholdsmæssigt svarer stort set til blanket P153.

I 3 tilfælde er lægens bemærkninger (konklusion) om den anholdte gengivet i detentionsrapporten. Endvidere er det ene af de to tilfælde hvor anholdte var påvirket også af andet end alkohol gengivet i detentionsrapporten at lægen har angivet alkoholpromillen og at alkohol er indtaget sammen med benzodinpiller.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, 2. pkt.

Der er ikke i bekendtgørelsen (eller kundgørelsen) fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Derimod er det i bekendtgørelsens § 5, stk. 1 anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede – skal tilkalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den tilbageholdte. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres,

jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspoliti­chefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politi­direktøren i København og samtlige politimestre. Det fremgår dog af bekendtgørelsen at ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum. En tilsvarende be­stemmelse er ikke indeholdt i kundgørelsen, og bestemmelsen er således ny.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at vurdere om det er forsvar­ligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forud­setter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske snarest muligt efter indbringelsen).

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendt­gørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgø­relsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagt­havende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tids­punktet for indbringelsen til politistationen.

I 2 af de 10 tilfælde er tilkald af læge sket før indbringelsen til politistationen (henholdsvis 12 og 15 minutter før indbringelsen). Transporttiden var i disse tilfælde henholdsvis 26 og 29 minutter.) At der i ingen af de andre tilfælde er sket tilkald af læge før indbringelsen kan eventuelt henføres til den nye be­stemmelse som nævnt ovenfor (om transporttid af ”kortere varighed”, jf. be­kendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum). I ét tilfælde er anholdelse sket 20 minutter før indbringelsen, og i de øvrige tilfælde er der kortere tid mellem anholdelse og indbringelse.

Jeg beder politimesteren oplyse om dette er tilfældet.

I benægtende fald beder jeg politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I 9 ud af 10 tilfælde er det angivet i detentionsrapporten hvornår lægetilkald er sket. I de 2 tilfælde som er omtalt ovenfor er tilkald sket 15 minutter før indbringelsen, i 1 tilfælde er tilkald sket samtidig med indbringelsen, i 3 tilfælde er tilkald sket mellem 5 og 10 minutter efter indbringelsen og i 2 tilfælde er tilkald sket henholdsvis 14 og 15 minutter efter indbringelsen. I det sidste tilfælde fremgår det af detentionsrapporten at lægetilkald er sket et minut efter indbringelsen, igen 13 minutter efter indkaldelsen og igen 17 minutter efter indbringelsen. Lægetilsynet blev herefter gennemført 10 minutter senere. Det fremgår ikke om der er tale om forsøg på tilkaldelse eller om der er tale om, at der er rykket for gennemførelsen af lægebesøget.

I tilfældet vedrørende anholdelsen den 7. maj 2005, kl. 22.30 – som omtalt ovenfor i pkt. 3.2 – er der ikke angivet noget i rubrikken for lægetilkald. Det fremgår af detentionsrapporten at pågældende er anholdt 22.30 og indbragt på politigården 22.50. Han er fremstillet for vagthavende 22.55, som vurderede at han var påvirket af alkohol i middel grad og havde ridser i ansigtet. Umiddelbart herefter, kl. 22.59, blev pågældende anbragt foreløbigt i venterum. Det fremgår af lægeerklæringen at lægeundersøgelsen af pågældende blev foretaget på Sygehus Fyn Nyborg, kl. 23.25. Jeg må forstå at anbringelsen i venterum er sket ganske kortvarigt – bl.a. med henblik på udarbejdelse af rapport – indtil

transporten af anholdte til skadestuen på Sygehus Fyn Nyborg, kunne iværksættes.

Udover spørgsmålet overfor giver tidspunkterne for tilkald af læge mig ikke anledning til bemærkninger.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske undersøgelse ved læge. Men som nævnt under pkt. 2.4.1. har bekendtgørelsens § 5, stk. 1 (kundgørelsens § 6) om tilkald af læge til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1. at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte sker snarest muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse der ikke havde en bestemmelse som den nugældende kundgørelses § 6 (og bekendtgørelsens § 5, stk. 1) der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i alle tilfælde af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer. Tidspunkterne er ikke i alle tilfælde sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I det følgende har jeg lagt tidsangivelserne i detentionsrapporterne til grund.

I 8 ud af 10 tilfælde er der forløbet mindre end en time fra tilkald til lægetilsynet (mellem 25 minutter og 1 time). I de sidste 2 tilfælde skete lægetilsynet henholdsvis 1 time og 5 minutter og 1 time og 20 minutter efter tilkald. I begge tilfælde var anholdelse sket den 8. maj 2005 kl. 00.41 og lægetilkald skete kl. 00.55, henholdsvis 12 og 15 minutter før indbringelsen. Samme læge foretog herefter lægeundersøgelse af begge anholdte i umiddelbar tidsmæssig forlængelse af hinanden. I disse to tilfælde fandt lægetilsynet således sted henholdsvis 50 minutter og 1 time og 8 minutter efter indbringelsen. I alle de øvrige tilfælde – på nær ét – er der forløbet mindre end en time fra indbringelsen til lægetilsynet. I det sidste tilfælde gik der 1 time og 15 minutter fra indbringelsen til lægetilsynet – det var det tilfælde hvor tilkald først skete 15 minutter efter indbringelsen.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunktet for lægetilsyn.

2.5. Oplysninger fra Kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 13, stk. 2, skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den frihedsberøvede i Kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. § 19. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i overensstemmelse med reglerne i § 22, stk. 3 (i minimum 2 år).

I 4 tilfælde er der sket afkrydsning i rubrikken til angivelse af at der er vedlagt en udskrift, og der er også rent faktisk vedlagt en sådan udskrift. Udskrift er ligeledes vedlagt i et andet tilfælde, men her er der ikke sket afkrydsning til angivelse af at udskrift er vedlagt. I 3 tilfælde er der sket afkrydsning til angivelse af at udskrift er vedlagt, men udskrift er ikke vedlagt. I de sidste 2 tilfælde er der hverken sket afkrydsning i rubrikken eller vedlagt udskrift. Jeg går dog ud fra at den manglende afkrydsning (i 2 tilfælde) og vedlæggelse af udskrift (i alle 5 tilfælde) ikke er udtryk for at der ikke er indhentet oplysninger i

Kriminalregisteret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde er indhentet – sådanne oplysninger.

Det er beklageligt at der i 3 tilfælde ikke er gjort notat om indhentelse af oplysninger i Kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, og at der i 2 af de 3 tilfælde ikke er vedlagt en udskrift af oplysningerne. Det er endvidere beklageligt at der i 3 tilfælde hvor der er gjort notat om indhentelse af oplysningerne, ikke er vedlagt en udskrift heraf. Jeg henviser i den forbindelse også til Rigspolitichefens indskærpelse i rundskrivelsen af 15. januar 2003.

Da jeg som ovenfor anført går ud fra at oplysningerne i alle tilfælde indhentes foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om indhentelse af oplysninger i Kriminalregisteret og vedlæggelse af udskrift herom. Jeg går ud fra at politimesteren i forbindelse med orientering af de relevante medarbejdere om det som jeg har anført vedrørende overholdelse af kundgørelsens § 22, stk. 1, jf. pkt. 2 ovenfor, vil overveje at indskærpe notatpligten og pligten til at vedlægge udskrifterne.

Én af de 5 vedlagte udskrifter er udskrevet den 7. maj 2005 og vedrører en anbringelse der fandt sted den 3. maj 2005. 2 af de øvrige udskrifter vedrører anbringelser der fandt sted den 14. maj 2005. Begge udskrifter er udskrevet kl. 01.55. De anholdte blev indbragt til politistationen henholdsvis kl. 01.07 og kl. 01.10, visiteret kl. 01.10 og kl. 01.15 og anbragt foreløbigt i detentionen henholdsvis kl. 01.12 og kl. 01.20.

Jeg anmoder politimesteren om at oplyse hvorvidt der i disse tilfælde er sket indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2 (forud for visitationen).

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. kundgørelsens § 8.

2.6.1. Fremstilling

Der er i Rigspolitechefens blanket P152 en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere som ovenfor anført rubrikker til angivelse af vagthavendes vurdering af tilbageholdtes tilstand i relation til påvirkethed af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader.

I 3 ud af 10 tilfælde er fremstilling sket samtidig med indbringelsen, i 3 tilfælde er fremstilling sket 1-2 minutter efter indbringelsen og i de resterende 4 tilfælde er fremstilling sket 5 minutter efter indbringelsen.

Jeg har ingen bemærkninger til tidspunktet for fremstilling af de anholdte for vagthavende.

I et tilfælde har vagthavende påført detentionsrapporten sin vurdering af den frihedsberøvedes tilstand i form af et kryds i rubrikken til angivelse af "andet" med tilføjelse af "ridser i ansigtet". I 2 tilfælde er der sket afkrydsning i rubrikken, men tilføjet henholdsvis "ophidset" og "tavs" på linjen udfor rubrikken. I 7 tilfælde er der ikke sket afkrydsning i rubrikken, hvilket jeg går fra betyder at der intet har været at bemærke for så vidt angår den frihedsberøvedes tilstand i øvrigt.

Jeg har ingen bemærkninger til angivelserne af frihedsberøvedes tilstand.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen, og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den tilbageholdte.

Hvis omstændighederne tilsiger en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den tilbageholdte skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt. har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet påse at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede. Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten.

I alle tilfælde er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I 9 af tilfældene er dette sket ved angivelse af initialer og i 1 tilfælde ved angivelse af tjenestenummer. I 7 tilfælde er der angivet flere initialer således at visitationen blev gennemført/overværet af flere.

I sagen vedrørende inspektion den 24. oktober 2001 af detentionen i Slagelse har jeg taget til efterretning at det – uanset at det i kundgørelsens § 13, stk. 5, er anført at ”navnene” på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen,

skal noteres i detentionsrapporten – er tilstrækkeligt at anvende initialer, forudsat at det er muligt på en sikker måde, fx via POLSAS, at identificere den polititjenestemand som har de pågældende initialer.

I forbindelse med inspektionen af detentionen i Holbæk har Justitsministeriet i brev af 27. november 2003 anført følgende:

”For så vidt angår spørgsmålet om notering af navnet på den polititjenestemand, som for eksempel foretager visitation eller tilsyn ... kan det bekræftes, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke er hensigtsmæssigt alene at notere et fornavn, men at såvel fornavn som efternavn eller de initialer, som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem, eller polititjenestemandens tjenestenummer bør anføres.”

Jeg har herefter ingen bemærkninger til at de pågældende polititjenestemænds identitet er angivet ved initialer eller tjenestenummer. Jeg går herved ud fra at der er tale om de initialer som bruges som identifikation i forbindelse med politiets sagsstyringssystem (POLSAS).

I alle tilfælde på nær tre er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 13, stk. 3 og/eller 4, som svarer til bekendtgørelsens § 10, stk. 2 og 3) der er sket visitation.

Jeg anser disse tre tilfælde for enkeltstående fejl/forglemmelser med hensyn til afkrydsning. Jeg henviser til det anførte i afsnit 2.2. om manglende udfyldelse af rubrikkerne, men foretager mig i øvrigt ikke videre i anledning af dette punkt.

I alle tilfælde er tidspunktet for foretagelse af visitation angivet og i alle tilfælde er visitation sket før den foreløbige anbringelse og inden lægeundersøgelsen jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 1.

I 7 af de 10 tilfælde er der notat om at den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge, men kun i 4 af de 7 tilfælde fremgår det hvilke effekter og hvor mange penge det drejer sig om – i 1 af de 4 tilfælde er dette noteret på særskilt blanket som er vedlagt rapporten. I yderligere 2 af de 7 tilfælde er det ikke nærmere angivet, hvilke effekter, der er tale om, men det er angivet i hvilket skab, effekterne er anbragt (skab 1 eller skab 2). I 3 af de 10 tilfælde er der ingen notater om fratagelse af effekter, men det er angivet (ved initialer) hvem der har foretaget udlevering af fratagne effekter, ligesom frihedsberøvede i 2 tilfælde har kvitteret for modtagelse af fratagne effekter ved løsladelsen. I det sidste af de 3 tilfælde er det angivet at frihedsberøvede ved løsladelsen ikke ville kvittere for modtagelsen af fratagne effekter med tilføjelse om, at der ikke var tale om værdier. Nederst på blanketten er det tilføjet med store bogstaver og understreget, at frihedsberøvede medbragte en hund, som stod bundet i gården.

Jeg lægger til grund at frihedsberøvede i samtlige 10 tilfælde blev frataget effekter.

Til orientering kan oplyses at jeg tidligere har tilkendegivet at det – hvis der ikke er noget at fratage den pågældende – efter min opfattelse er hensigtsmæssigt at angive at der ikke er fundet effekter at fratage, selv om der efter kundgørelsen og (standard)detentionsrapporten P152 alene er pligt til at gøre notat om det der er frataget, og selv om dette for så vidt allerede følger af oplysningen om at der er sket visitation. Rigspolitichefen har i den tidligere nævnte rundskrivelse af 15. januar 2003 erklæret sig enig i at det bør noteres i detentionsrapporten såfremt der ikke er taget effekter fra den frihedsberøvede. Rigspolitichefen har oplyst at denne oplysning vil blive medtaget ved en kommende revision af kundgørelsen og detentionsrapporten (i sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station Amager har Rigspolitichefen oplyst at denne vil blive udsendt den 1. januar 2006).

I alle tilfælde er det med initialer angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen.

Efter kundtgørelsens § 22, stk. 2, skal en frihedsberøvede der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er der et felt til bemærkning såfremt den pågældende ikke ønsker at kvittere, og som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den tilbageholdte ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

Jeg har i forbindelse med tidligere tilsvarende inspektioner givet udtryk for at angivelse af vidner efter min opfattelse er velegnet som alternativ til en kvittering fra den frihedsberøvede (nu løsladte). For en ordens skyld bemærkes det at den polititjenestemand som står for løsladelsen og udlevering af effekter, dog ikke selv kan bevidne at han/hun har udleveret de fratagne effekter til den pågældende.

I samtlige 10 tilfælde blev den frihedsberøvede som allerede nævnt frataget effekter. I 8 tilfælde har den frihedsberøvede kvitteret med sin underskrift for modtagelsen af effekter. I et tilfælde hvor den frihedsberøvede ikke har kvitteret med sin underskrift er det i feltet til bemærkninger anført at pågældende ikke ville kvittere, samt at der ikke var nogen værdier. I det andet tilfælde er det i feltet til bemærkninger noteret, at kun nøgler er udleveret, svarende til notatet i feltet til angivelse af fratagne effekter.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at

fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2, ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitechefen (i forbindelse med renoveringen i 2002) men for god ordens skyld beder jeg om oplysning herom.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den politijestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Efter kundgørelsens § 19, stk. 1, forstås ved et skærpet tilsyn et tilsyn der er mere, eller efter omstændighederne betydeligt mere, intensivt end det tilsyn der er fastsat ved § 18.

På dette punkt er kundgørelsens § 19, stk. 1, erstattet af den mere præcise bestemmelse i bekendtgørelsens § 15, stk. 2.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 19, stk. 3. (Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte, er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige anbringelse, henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den tilbageholdte er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 10 tilfælde blev der som ovenfor anført foretaget en lægeundersøgelse af den tilbageholdte. I 9 ud af 10 tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted efter anbringelsen i detentionen. I 1 tilfælde fandt lægeundersøgelsen sted på skadestuen på Sygehus Fyn Nyborg, efter at den frihedsberøvede havde haft ophold i politigårdens venterum. Der var således reelt tale om en foreløbig detentionsanbringelse. I alle tilfælde var der således tale om at den frihedsberøvede i en periode var foreløbigt anbragt i detentionen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i alle tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er angivet i alle tilfælde.

I et enkelt tilfælde er det noteret at den foreløbige anbringelse er sket kl. 20.45, mens den endelige anbringelse er sket kl. 20.30. Jeg går ud fra der er tale om en skrivefejl, således at den endelige anbringelse er sket umiddelbart efter lægeundersøgelsen kl. 21.30.

I 8 tilfælde varede den foreløbige anbringelse fra 30 minutter til en time. I de 2 øvrige tilfælde varede den foreløbige anbringelse henholdsvis 1 time og 3 minutter, og 1 time og 30 minutter.

I et tilfælde er det noteret at der er foretaget et skærpet tilsyn 15 minutter efter den foreløbige anbringelse, som varede 37 minutter.

I det tilfælde hvor frihedsberøvede blev foreløbigt anbragt i venterum indtil transport til skadestuen er der ikke foretaget notater om tilsyn inden den endelige detentionsanbringelse. Den foreløbige anbringelse skete kl. 22.59, lægeundersøgelsen på skadestuen kl. 23.25 og den endelige detentionsanbringelse kl. 23.46. Henset hertil og til at den frihedsberøvede under transport til og fra sygehuset har været under opsyn af betjente lægger jeg til grund at bekendtgørelsens regler om skærpet tilsyn under den foreløbige detentionsanbringelse er opfyldt også i dette tilfælde.

I et tilfælde er det noteret at der er foretaget et tilsyn ved fremmøde 18 minutter efter den foreløbige anbringelse (men det er dog ikke angivet at der var tale om skærpet tilsyn), men der forløb 30 minutter til næste tilsyn, som også var ved fremmøde.

Tilsvarende er det i et andet tilfælde noteret at der er foretaget et tilsyn ved fremmøde 10 minutter efter den foreløbige anbringelse, men der forløb herefter 30 minutter før næste tilsyn, som reelt var et lægetilsyn.

Endvidere er det i et tredje tilfælde noteret at der er foretaget tilsyn ved fremmøde 15 minutter efter den foreløbige anbringelse, men der forløb 30 minutter til næste tilsyn – som foregik elektronisk – og 30 minutter til følgende tilsyn, som reelt var et lægetilsyn.

Den foreløbige anbringelse (indtil lægeundersøgelsen) varede i to tilfælde mindre end 30 minutter, idet det er noteret at der var lægetilsyn 25 minutter efter den foreløbige anbringelse.

For så vidt angår anbringelsen den 8. maj kl. 21.55 foregik første tilsyn elektronisk 30 minutter efter den foreløbige anbringelse.

Endelig fandt der for så vidt angår anbringelsen den 8. maj 2005 og den 27. maj 2005 intet tilsyn sted i perioden fra den foreløbige anbringelse og til lægeundersøgelsen, uanset at perioden var henholdsvis 35 minutter og 43 minutter.

Det er beklageligt at der i 6 ud af 10 tilfælde ikke fuldt ud har været foretaget skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse. Jeg henstiller til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 4, jf. § 15, stk. 2, og underrette mig om hvad der sker i den anledning.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I alle 10 tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet på bagsiden er udfyldt i alle disse tilfælde.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i 7 tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen.

I et tilfælde, anbringelsen den 7. maj 2005, er den endelige anbringelse sket kl. 23.46 ifølge notatet i rubrikken "Endelig detentionsanbringelse". På siden til notatet vedrørende tilsyn er det noteret at den frihedsberøvede er anbragt i detentionen kl. 23.55. Første tilsyn efter den endelige anbringelse er foretaget kl. 00.30.

I de 2 tilfælde, hvor de frihedsberøvede begge blev anholdt den 8. maj 2005 kl. 01.39, skete den endelige anbringelse henholdsvis kl. 02.40 og kl. 02.50. Første tilsyn efter den endelige anbringelse blev i begge tilfælde foretaget kl. 03.30.

I 3 ud af 10 tilfælde er det første tilsyn efter den endelige anbringelse således ikke gennemført indenfor 30 minutter efter anbringelsen. Da der således er tale om et mindre antal tilfælde hvor der er gået mere end 30 minutter mellem den endelige anbringelse og første tilsyn, og da jeg i øvrigt jf. nedenfor under pkt. 2.7.2.3. ikke har bemærkninger til intervallet mellem tilsynene foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

I to tilfælde fremgår det af notater på siden for notater om tilsyn at den frihedsberøvede er udtaget af detentionen henholdsvis 15 og 16 minutter før løsladelsen. I det ene af de to tilfælde er der ikke noteret et tidspunkt for løsladelsen i rubrikken "løsladt kl." på blankettens forside, men det fremgår hvornår pågældende har kvitteret for modtagelse af fratagne effekter. Jeg har derfor lagt til grund at løsladelsestidspunktet er identisk med dette tidspunkt. I de øvrige tilfælde er der gjort notat på siden for notater om tilsyn om tidspunkt for udtagelsen/løsladelsen svarende til det tidspunkt, som er angivet i rubrikken "løsladt kl." på blankettens forside. I disse tilfælde lægger jeg derfor til grund at løsladelse er sket i umiddelbar forlængelse af udtagelsen af detentionen. Jeg er dog opmærksom på at der fra det tidspunkt hvor den tilbageholdte udtages af detentionen, og til vedkommende løslades, medgår tid til udlevering af eventuelle inddragne effekter og penge mv., til eventuelt toiletbesøg mv., og til eventuel afhøring hvilket skal indgå ved vurdering af sidste tilsyn i forhold til løsladelsen.

I alle tilfælde på nær to gik der højst 30 minutter fra det sidste tilsyn til løsladelsen/udtagelsen af detentionen.

I et tilfælde – anbringelsen den 8. maj 2005 kl. 01.39 med foreløbig detentionsanbringelse kl. 02.10 – foregik sidste tilsyn 40 minutter før den frihedsberøvede blev udtaget af detentionen. I et andet tilfælde – anbringelsen den 14. august 2005 kl. 21.50 – foregik sidste tilsyn 50 minutter før løsladelsen.

Jeg lægger til grund at der er tale om enkeltstående og mindre væsentlige overskridelser af 30-minutters reglen og foretager mig på den baggrund ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I alle 10 tilfælde har der med ganske få undtagelser været ført tilsyn med intervaller på højst en halv time. De få undtagelser vedrører tilsyn som har fundet sted mellem 30 og 40 minutter efter det tidligere tilsyn.

I langt de fleste tilfælde er notat om tilsyn ført med (præcis) 30 minutters interval. Der synes således i disse tilfælde ikke på noget tidspunkt at have været forhold der bevirkede at tilsyn ikke kunne foretages med højst/præcis 30 minutters interval.

Jeg har ikke nogen bemærkninger til intervallet mellem tilsyn.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som anført ovenfor skal navnet på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 18, stk. 5. Det er dog tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis man på en sikker måde, fx via POLSAS, kan identificere de pågældende polititjenestemænd, jf. pkt. 2.6.2.

I 9 ud af 10 tilfælde er initialerne på den der har udført tilsynet påført samtlige foretagne tilsyn. I et enkelt tilfælde – anbringelsen den 8. maj 2005 kl. 01.39 med foreløbig anbringelse kl. 02.10 – er initialerne på den der har udført tilsynet, alene anført ved første tilsyn efter anbringelsen.

Uanset at det af håndskriften kan udledes at notaterne vedrørende de efterfølgende tilsyn er foretaget af den samme polititjenestemand bør initialer eller tjenestenummer udtrykkeligt fremgå – fx ved anvendelse af gentagelsestegn som det er sket i en lang række af de øvrige tilfælde.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uanset om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde med ganske få undtagelser angivet hvilken type tilsyn der var tale om (fremmøde eller elektronisk).

I 7 tilfælde ud af 10 er de første to tilsyn efter den endelige anbringelse sket elektronisk. I 2 tilfælde – anbringelserne den 8. maj 2005 kl. 21.37 og den 14. august 2005 kl. 21.50 – er første tilsyn efter den endelige anbringelse foretaget ved fremmøde, mens det andet tilsyn er foretaget elektronisk. I et tilfælde – anbringelsen den 3. maj 2005 kl. 08.50 – er første tilsyn efter den endelige anbringelse sket ved fremmøde, mens karakteren af det andet tilsyn ikke er noteret..

Det er en fejl at de to første tilsyn efter den endelige anbringelse kun er foretaget ved fremmøde jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2, i højst et ud af ti tilfælde. Dette er beklageligt og jeg henstiller til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. . Jeg beder politimesteren om at underrette mig om hvad der sker i den anledning.

Der er i næsten alle tilfælde angivet bemærkninger i feltet under tilsynsrubrikerne. I mange tilfælde er det med en streg angivet at bemærkningen til tilsynet ovenfor også gælder dette tilsyn.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg beder politimesteren oplyse hvorvidt Nyborg Politi har fastsat sådanne lokale bestemmelser om tilsynets forløb og i givet fald vedlægge et eksemplar heraf.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 20 skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er som ovenfor anført i 9 ud af 10 tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten. I det sidste tilfælde har jeg lagt til grund at løsladelsestidspunktet var identisk med tidspunktet for pågældendes kvittering for modtagelse af fratagne effekter.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning skal efter kundgørelsens § 21, stk. 1, ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece "Hvor går du hen, når du går ud?" – eller en lokalt udarbejdet pjece/blanket der indeholder de nævnte oplysninger.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænnings- og -behandling.

Efter kundgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1, ved udlevering af pjece/blanket. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

Under inspektionen konstaterede jeg, som jeg har nævnt ovenfor under pkt. 1, at der i visitationsskranken lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, "Hvor går du hen, når du går ud?".

I 4 af de 10 tilfælde er felterne udfyldt, dog således at det kun i 2 tilfælde er angivet hvem der har udleveret pjecen. I disse 4 tilfælde er der sket udlevering af pjecen.

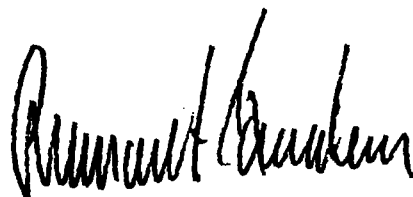
Det er beklageligt at vejledningen i 6 ud af 10 tilfælde enten ikke er udleveret, eller at der ikke er gjort notat herom eller om årsagen til at den ikke er udleveret.

3. Opfølgning

Jeg beder om at politimesterens oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Nyborg og Justitsministeriet, Rigspolitechefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef